

zrušil rozsudok odvolacieho súdu z cit. dôvodu zmätočnosti a kvalifikoval trestný čin obžalovaného tak, ako bol kvalifikovaný rozsudkom prvého súdu, a to z týchto

d ô v o d o v:

Zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu neľze odopreť opodstatnenia.

Hľadiac ku skutkovým zisteniam je mylný názor odvolacieho súdu, že obecný starosta v danom prípade nekonal stopovací úkon čo policajná vrchnosť v smysle § 85 tr. p., ale že, uváži-li sa, že úradný výkon previedla četnícka hliadka a k nemu pribrala obecného starostu iba ako úradného svedka podľa predpisov úradnej inštrukcie, bol menovaný iba osobou spadajúcou pod ustanovenie § 9 zák. čl. XL:1914, a že v smysle tohoto ustanovenia prislúcha mu zákonná ochrana iba v tej miere, ako vrchnostenskému medzítku označenému v §§ 4, 6, 8 cit. zák.

Prítomnosť menovaného pri výkone domovnej prehliadky četníctvom plynula z ustanovenia § 14 zák. zo 14. apríla 1920 č. 299 Sb. z. a n., podľa ktorého četníctvo má si vyžiadať súčinnosť obecných starostov, takže v takom prípade obecný starosta vystupuje jako zástupca obecného úradu, teda člen vrchnosti vo výkone moci policajnej v smysle § 85 trp., ktorý charakter touto spoločnosťou nestráca — a patrí mu teda zákonná ochrana nie podľa §§ 9 (4, 6, 8) zák. čl. XL:1914 — ktorej nabývajú iba osoby neúradné, ktoré nie sú členmi vrchnosti, alebo aj také osoby, nakoľko neúčinkujú vo vlastnom obore vrchnostenskej moci, pokiaľ sú orgánmi vrchnosti pribrané alebo vyslané k určitému úradnému výkonu — ale podľa § 2 cit. zák. čl.

Jestli tedy obžalovaný voči nemu spáchal skutky, zistené nižšími súdmi, treba tieto kvalifikovať ako zločin proti vrchnosti podľa § 2 zák. čl. XL:1914, ako ich kvalifikoval súd prvej stolice.

Čís. 4355.

Pre posúdenie kvalifikácie ťažkého alebo ľahkého poškodenia na tele podľa § 301 tr. z. je rozhodujúca doba porušenia zdravia poškodennej osoby a nie spôsobilosť k výkonu povolania.

Výrok o náhrade útrat nie je výrokom o treste a preto nemôže byť napadnutý z žiadneho dôvodu zmätočnosti uvedeného v §§ 384, 385 tr. p.

(Rozh. z 18. januára 1932, č. Zm IV 588/31.)

Rozsudkom o d v o l a c i e h o s ú d u bol obžalovaný uznaný vinným zločinom ťažkého ublíženia na tele podľa § 301 tr. z., ktorý spáchal tým spôsobom, že zúmyselne strčil do poškodeného H. R., uderil ho viacrazy palicou po hlave a po ruke a tým mu spôsobil poranenie, ktoré sa hojilo viac než 20 dní.

Napriek tomu, že lekárska rada, ktorá bola požiadaná o dobrozdanie, prejavila názor, že úrazom spôsobené poranenie poškodeného sa nehojilo viac než 20 dní, lebo liečenie poranenia len pre hnisanie rany vyžadovalo dlhšiu dobu než 20 dní, a to 28 dní, že však také hnisanie neľze pokladať za porušenie zdravia, pretože ohraničené hnisanie rany nie je spojené u poškodeného s nespôsobilosťou k výkonu povolania, odvolací súd čo do kvalifikácie trestného činu podľa § 301 tr. z. pokladal za smerodiatnú dobu, ktorú vyžadovalo liečenie poranenia, a nie dobu, cez ktorú bol poškodený neschopný k výkonu svojho povolania.

Najvyšší súd zmätočnú sťažnosť obžalovaného, odvolávajúcu sa na spomenuté dobrozdanie lekárskej rady, čiastočne odmietol, čiastočne zamietol, a to z týchto

dôvodov:

Neopodstatnená je zmätočná sťažnosť v tej časti, v ktorej rozsudku odvolacieho súdu vytýka zmätkov podľa § 385 č. 1 b) tr. p. tvrdiac, že rozhodnutie o kvalifikácii sa stalo proti výslovnému záveru súdnej lekárskej rady, ktorá v svojom dobrozdaní vypovedala, že trestným činom bolo spôsobené poranenie ľahké, ktorého liečba netrvala dlhšie než 20 dní, a že sa odvolací súd mylil, keď do doby liečenia započítal aj liečenie intercessných nehod.

Záver odvolacieho súdu nie je mylný, lebo lekárska rada konštatovala, že liečba poranenia poškodeného pre hnisanie rany vyžadovala 28 dní.

Pre posúdenie kvalifikácie ťažkého telesného poranenia je rozhodujúcou podľa trestného zákona, platného na území Slovenska, doba porušenia zdravia poškodenej osoby a nie spôsobilosť poškodeného k výkonu jeho povolania, ktorá prípadne nastúpi skorej, než sa skončí liečba poranenia.

Nemylil sa tedy odvolací súd, keď neprihliadol k mienke lekárskej rady, vyslovenej podľa zásad trestného práva v historickom území platného, že nespôsobilosť poškodeného k výkonu povolania trvala iba 20 dní.

Zmätočná sťažnosť na základe § 385 bod 2 tr. por. sa domáha, aby útraty trestného pokračovania boli vyhlásené za nedobytné, avšak hľadiac k ustanoveniu odst. I § 428 tr. por. je táto časť zmätočnej sťažnosti zákonom vylúčená, lebo výrok o náhrade útrat nie je výrokom o treste a preto nemôže byť rozsudok v tomto smere napadnutý na základe uvedeného zákonného ustanovenia ani s hľadiska iného dôvodu zmätku, uvedeného v §§ 384 a 385 tr. por.

Čís. 4356.

Prihlásenie nejestvujúcich zásob cieľom poistenia, je beztrestným prípravným jednaním. Teprv uplatnenie nároku na náhradu nejestvujúcej škody po nastalej poistnej príhode je podvodom.

(Rozh. z 19. januára 1932 čís. Zm III 426/31.)